

Kr. og Indkomstskatten, hvortil Finansministeren stiller Forslag om en Nedsættelse paa 10 pCt., derved med 5 850 000 Kr. mindre; det er Ændringsforslag Nr. 128. Der er ligeledes en Nedsættelse af Formueskatten med 10 pCt., der udgør et Beløb paa 3 555 000 Kr. Om de to sidste Ændringsforslag gælder, at de kun er tiltraadt af Venstre og de Konservative. Den særlige Stempelafgift vil give 100 000 Kr. mindre, regner man med, medens Indførselstolden vil give 12 Mill. Kr. mere. Tillægsafgiften paa Spiritus vil give 3 Mill. Kr. mindre, Stempelafgift paa Spillekort 50 000 Kr. mindre, Restaurationsskatten, for at sige det kort, 1 Mill. Kr. mindre, Forlystelsesskatten 1 500 000 Kr. mindre. Saa er der opført som nyt Bogstav Tillægsafgift paa Vin, hvorved man forventer, der vil indgaa 1 700 000 Kr. Endnu er der tilbage Kendelser af handelsrejsende, der vil give 50 000 Kr. mindre. I alt vil Nedgangen være 16 205 000 Kr., hvoraf altsaa de 9,4 Mill. Kr. er Nedgang i Henhold til det Forslag, Ministeren stiller om Nedsættelse med de 10 pCt., medens der er en Forøgelse af 13 700 000 Kr.

Ændringsforslag Nr. 139, der refererer sig til Bilag Nr. 41, og som ogsaa kun er tiltraadt af Venstre og de Konservative, gaar ud paa, som jeg nævnte under min Omtale af § 26, at Overskuddet af Valutaydelsen i Henhold til den nævnte Lov overføres til § 5, Skatteparagraffen. Som Tekstanmærkning foreslaas følgende optaget: „Den Indkomst- og Formueskat til Staten, der paalignes for Skatteaaret 1927—28, nedsættes med 10 pCt., men dog saaledes, at denne Nedsættelse gives ved Fradrag med 20 pCt. i Skatten vedrørende 1ste Halvaar.

Da Valutaydelsen i Henhold til Lov om Valutaforanstaltninger af 20. December 1924 i Finansaaret 1926—27 er indgaaet med 9 102 296 Kr. udover det Beløb, der var fornødent til at tilbagebetale Statskassens Laan hos Nationalbanken til Overtagelse af Præferenceaktier i Landmandsbanken, bemyndiges Finansministeren derhos til at lade dette Beløb komme til Indtægt paa nærværende Paragraf.

Finansministeren fastsætter de nærmere Regler for Gennemførelsen af disse Bestemmelser.“ Jeg anbefaler Ændringsforslaget paa Flertallets, Venstres og de Konservatives, Vegne.

Jeg skal hermed anbefale samtlige de af Ministeren stillede Ændringsforslag, der dels er tiltraadt af hele Udvalget, dels af et Flertal.

Staaing: Det er et enkelt Forhold paa Finansministeriets Budget, jeg skal tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om, nemlig det Forhold, der angaar Tilvejebringelsen af Midler og Tilbagebetaling eller Uddeling af et Beløb paa 9 102 296 Kr. som saakaldt Skattelettelse. Vi kan ikke tiltræde den Overførelse, som er foreslaaet under Ændringsforslag Nr. 478, altsaa en Overførelse fra § 26 til Driftsbudgettet. Vi kan ikke erkende, at der er noget at overføre. Der er ved Loven om Valutaskatten truffet Bestemmelse om, paa hvad Maade et eventuelt Overskud skulde anvendes, og det Beløb, der nu tales om at overføre, er jo anvendt, det eksisterer ikke. Det er anvendt forlængst under den Virksomhed, Staten har udfoldet ved den Tillægsbevillingslov, som Rigsdagen tidligere har vedtaget. Pengene ligger altsaa ikke nogetsteds, hvor Finansministeren kan gaa hen og tage dem. Det er en Papirbestemmelse, denne Overførsel, som naturligvis er nødvendig, hvis man skal uddele Pengene, men som ingenlunde kan siges at være berettiget ved faktisk Velstand. Hvis Staten virkelig havde disse Penge, havde et Overskud paa sin Virksomhed, saaledes at det var muligt at foretage denne Uddeling, ja, saa kunde man jo tale om, hvorvidt det var rimeligt at gøre det eller ikke, men det forekommer os fuldkommen urimeligt at foretage en Uddeling af noget over 9 Mill. Kr., naar man overhovedet ikke har disse Penge til Raadighed. Man maa jo i Virkeligheden for at skaffe disse Penge og i øvrigt holde Driften gaaende — hvad jeg ikke yderligere skal fordybe mig i nu, da dette jo kan ske under den saakaldte Generaldebat — optage et Laan, større end man paa et vist Tidspunkt formodentlig har regnet med.

Jeg kan derfor ikke se, at denne Fremgangsmaade er forsvarlig, og jeg ser heller ikke nogen alvorlig Begrundelse for den Uddeling, der er Tale om. Denne Uddeling vil jo følge de Skatteregler, der nu en Gang eksisterer, og derimod kan man fornuftigvis ikke indvende noget, men den Del af Befolkningen, som vel kan siges ved Nedsækning og andre Foranstaltninger at være særlig haardt ramt, vil jo kun i yderst ringe Grad faa nogen Glæde af den Gaveuddeling, som her paataenkes. De fattigste vil overhovedet ikke føle noget som helst dertil; en Husmand, der har opgivet en Indtægt paa et Par Tusind Kroner og en Formue staaende i Ejendommen paa en halv Snes Tusind Kroner, og som har Kone og 4 Børn, vil i alt faa en Skattelettelse paa 38 Øre, naar denne Ordning gennemføres, og en